

6 S.A. 2534

การดูแลตนเอง และความผาสุก ในผู้ป่วยโรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง
SELF-CARE PRACTICE AND WELL-BEING IN PATIENTS WITH
CHRONIC OBSTRUCTIVE PULMONARY DISEASE

อภินิพนธ์นาการ

จาก

นงเยาว์ พงษ์สิงห์ น. ๒๕๑๖

เภสัชกรตรี ศรีสง่า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขานานาบาลศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2534

ISBN 974-587-160-5

สงวนลิขสิทธิ์

ในการรักษาพยาบาล และระดับความรุนแรงของโรค มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเผ่าสุกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$, $p < .05$) ตามลำดับ เมื่อนำระยะเวลาในการศึกษา ปัญหาค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล สถานภาพสมรส ระดับความรุนแรงของโรค และการดูแลตนเอง เข้าร่วมการถดถอยแบบขั้นตอนเพื่อทำนายความเผ่าสุก พบว่ามีเพียงการดูแลตนเองเท่านั้นที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความเผ่าสุกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 15

ผลการศึกษา สะท้อนให้เห็นความตรงของทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเร็ม ในส่วนที่อธิบายว่าการดูแลตนเองมีความสัมพันธ์กับความเผ่าสุกและเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการดูแลตนเองและความเผ่าสุกกับปัจจัยพื้นฐานบางประการที่เลือกศึกษา ได้รับการสนับสนุนบางส่วน การศึกษาครั้งต่อไปมีข้อจำกัดบางประการที่ต้องการการวิจัยต่อไป

Thesis Title Self- Care Practice and Well - Being in Patients
with Chronic Obstructive Pulmonary Disease

Name Kesarin Srisanga

Degree Master of Science (Nursing)

Thesis Supervisory Committee

Prakong Intarasombat, B.Ed., M.Ed.
Poonkasem Charoenpan, M.D., Cert. of Proficiency
(Medicine)

Date of Graduation 10 April B.E. 2534 (1991)

ABSTRACT

The purpose of this research was to examine, within Orem's self-care framework, the relationships among self-care practice, well-being and selected basic conditioning factors of duration of education, problem of medical cost, marital status, and degree of severity of illness in patients with chronic obstructive pulmonary disease (COPD). The purposive sample consisted of 100 COPD patients receiving therapy at an out patient medical department clinic of Ramathibodi Hospital. Well-being was measured by the Cantril Self - Anchoring Ladders Scales (Cantril 1963). Self - care practice was measured by the Riley Self - Care Action Scale : RSCAS (Riley 1989).

Results of the study indicated that self - care practice was positively correlated with well-being, duration of education and marital status ($p < .001$, $p < .001$, $p < .05$), respectively. Problem of medical cost was negatively correlated with self-care practice ($p < .01$). When duration of education, problem of medical cost, marital status, degree of severity of illness and well - being were entered into the stepwise multiple regression

model to predict self - care practice, it was found that well - being and duration of education were significant predictors of self- care practice and account for 23 % of variance. Self- care practice and duration of education were positively correlated with well- being ($p < .001$, $p < .01$), respectively. Problem of medical cost and degree of severity of illness were negatively correlated with well- being ($p < .01$, $p < .05$), respectively. When duration of education, problem of medical cost, marital status, degree of severity of illness and self- care practice were entered into the stepwise multiple regression model to predict well- being. Self- care practice was only significant predictor of well- being and account for 15 % of variance.

In conclusion, results of the study mostly supported Orem's self-care framework. However, some limitations were presented, it is therefor suggested that further research are recommended.